

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-232-08

Druk nr 1510
Warszawa, 15 grudnia 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar
wystąpień wolnościowych w latach
1956-1983.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar wystąpień wolnościowych w latach 1956 – 1983

W trosce o zachowanie i utrwalenie w pamięci obywateli Rzeczypospolitej Polskiej wystąpień wolnościowych w latach 1956 – 1983, które doprowadziły do odzyskania w 1989 r. suwerennego i demokratycznego bytu przez Państwo Polskie oraz mając na względzie:

- czyny obywateli podejmowane w trakcie zbiorowych wystąpień wolnościowych w latach 1956 – 1983 w obronie wolności, godności człowieka oraz praw obywatela przed komunistycznym ustrojem totalitarnym,
- oddanie należnej sprawiedliwości obywatelom Państwa Polskiego, którzy w walce z komunistycznym ustrojem totalitarnym łamiącym prawa człowieka i obywatela ponieśli śmierć podczas tych wystąpień wskutek działań wojska, milicji i innych organów aparatu bezpieczeństwa,

a także biorąc pod uwagę powinność wynagrodzenia rodzinom ofiar wystąpień wolnościowych w latach 1956 – 1983 krzywd doznanych w związku ze śmiercią ich bliskich, uchwała się, co następuje:

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady zadośćuczynienia członkom rodzin osób, które na skutek działań wojska, milicji i innych organów aparatu bezpieczeństwa poniosły śmierć w związku z wystąpieniami wolnościowymi na rzecz odzyskania przez Państwo Polskie suwerenności, niepodległości oraz respektowania praw człowieka i obywatela w czerwcu 1956 r. w Poznaniu, w październiku 1957 r. w Warszawie, w grudniu 1970 r. na Wybrzeżu (Elbląg, Gdańsk, Gdynia, Szczecin), w czerwcu 1976 r. w Radomiu albo w okresie stanu wojennego trwającego od dnia 13 grudnia 1981 r. do dnia 22 lipca 1983 r.

2. Zadośćuczynienie, o którym mowa w ust. 1, polega na przyznaniu jednorazowego świadczenia pieniężnego, zwanego dalej „świadczeniem pieniężnym”.

Art. 2. Do członków rodzin osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, zalicza się ich:

- 1) małżonka,
- 2) dzieci własne oraz dzieci przysposobione,
- 3) rodziców oraz osoby przysposabiające

zwanych dalej „członkami rodzin”.

Art. 3. 1. Każdemu członkowi rodziny przysługuje świadczenie pieniężne w wysokości 50 000 zł.

2. Prawo do świadczenia pieniężnego przysługujące członkowi rodziny jest ściśle związane z jego osobą i niezbywalne. W przypadku śmierci członka rodziny po złożeniu wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, prawo do świadczenia pieniężnego należy do spadku po tej osobie.

3. Wyplata świadczenia pieniężnego następuje z części budżetu państwa, której dysponentem jest Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Art. 4. 1. Przyznanie świadczenia pieniężnego następuje na wniosek członka rodziny, złożony organowi właściwemu w sprawie przyznania świadczenia pieniężnego w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko, datę urodzenia, numer PESEL, miejsce zamieszkania wnioskodawcy;
- 2) wskazanie okoliczności uzasadniających przyznanie świadczenia pieniężnego;
- 3) informację o przyznaniu, na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.¹⁾), przez Prezesa Rady Ministrów płatnej jednorazowo renty specjalnej z tytułu śmierci osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, w grudniu 1970 r. na Wybrzeżu (Elbląg, Gdańsk, Gdynia, Szczecin);
- 4) wskazanie formy wypłaty świadczenia pieniężnego;
- 5) podpis wnioskodawcy.

3. Do wniosku o przyznanie świadczenia pieniężnego członek rodziny dołącza odpis skrócony aktu zgonu osoby, o której mowa w art. 1 ust. 1, oraz odpis skrócony aktu stanu cywilnego potwierdzającego stopień jego pokrewieństwa z tą osobą.

4. Roszczenie o przyznanie świadczenia pieniężnego wygasa w razie niezłożenia przez członka rodziny wniosku w terminie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 5. Organem właściwym w sprawie przyznania świadczenia pieniężnego jest Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Art. 6.1. Przyznanie oraz odmowa przyznania świadczenia pieniężnego przez Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych następuje w drodze decyzji administracyjnej.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna. Przepisu art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.²⁾) nie stosuje się.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.³⁾).

4. Sąd administracyjny rozpatruje skargę, o której mowa w ust. 3, w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania przez sąd.

Art. 7. Do postępowania o przyznanie świadczenia pieniężnego stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 8. 1. Wypłaty świadczenia pieniężnego dokonuje Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

2. Wypłaty dokonuje się w formie wskazanej we wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w terminie miesiąca od dnia doręczenia członkowi rodziny decyzji o przyznaniu świadczenia pieniężnego.

Art. 9. Kwoty świadczenia pieniężnego wypłacone na podstawie ustawy są wolne od podatku dochodowego od osób fizycznych.

Art. 10. 1. Świadczenie pieniężne nie przysługuje członkom rodzin, którym na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Prezes Rady Ministrów przyznał płatną jednorazowo rentę specjalną z tytułu śmierci osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, w grudniu 1970 r. na Wybrzeżu (Elbląg, Gdańsk, Gdynia, Szczecin), z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Członkom rodzin, o których mowa w ust. 1, którzy otrzymali płatną jednorazowo rentę specjalną w wysokości niższej niż określona w art. 3 ust. 1, przysługuje świadczenie pieniężne w kwocie stanowiącej różnicę między wysokością świadczenia pieniężnego przysługującego na podstawie niniejszej ustawy a wysokością przyznanej renty specjalnej.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355, z 2005 r. Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 208, poz. 1534, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 82, poz. 558, Nr 191, poz. 1368 i 1369 i Nr 200, poz. 1445 oraz z 2008 r. Nr 67, poz. 411.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417, Nr 250, poz. 2118 i Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208, poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650 oraz z 2008 r. Nr 190, poz. 1171.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar wystąpień wolnościowych w latach 1956 – 1983 stanowi element realizacji polityki historycznej państwa. Ustawa nawiązując do zasługujących na upamiętnienie czynów obywateli dokonanych w trakcie wystąpień wolnościowych, które miały miejsce w latach 1956 – 1983 w obronie wolności i godności człowieka oraz praw obywatela, zmierza do wspomżenia i wynagrodzenia rodzinom ofiar krzywd doznanych w związku ze śmiercią ich bliskich poniesioną podczas wydarzeń lat 1956 – 1983.

W obecnym stanie prawnym na podstawie niżej wymienionych przepisów przysługują osobom uczestniczącym w wydarzeniach wolnościowych, które miały miejsce w latach 1956 – 1983 oraz rodzinom tych osób określonego rodzaju świadczenia:

- 1) ustawa z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.) – doraźna lub okresowa pomoc pieniężna, dodatek do emerytury lub renty, pierwszeństwo do środowiskowej opieki socjalnej, ulgi przy przejazdach środkami komunikacji miejskiej,
- 2) ustawa z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34, poz. 149, z późn. zm.) – odszkodowanie za poniesioną szkodę i zadośćuczynienie za doznaną krzywdę wynikłe z wykonania decyzji o internowaniu w związku z wprowadzeniem w dniu 13 grudnia 1981 r. w Polsce stanu wojennego albo orzeczeń wydanych przez polskie organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości lub przez organy pozasądowe w okresie od rozpoczęcia ich działalności na ziemiach polskich, począwszy od dnia 1 stycznia 1944 r. do dnia 31 grudnia 1989 r., jeżeli czyn zarzucony lub przypisany był związany z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego albo orzeczeń wydanych z powodu takiej działalności, jak również orzeczeń wydanych za opór przeciwko kolektywizacji wsi oraz obowiązkowym dostawom,

3) uchwała nr 32/2008 Rady Ministrów z dnia 12 lutego 2008 r. w sprawie przyznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych z ogólnej rezerwy budżetowej, środków finansowych z przeznaczeniem na wypłatę rent specjalnych przyznanych rodzicom, małżonkom i dzieciom osób, które poniosły śmierć w grudniu 1970 r. w wyniku działań wojska i milicji w Gdańsku, Gdyni, Szczecinie i Elblągu, mającej na celu zwiększenie środków finansowych z przeznaczeniem na wypłatę rent specjalnych przyznanych przez Prezesa Rady Ministrów na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.) – płatna jednorazowo renta specjalna w wysokości 50 000 zł netto.

Ww. przepisy nie przewidują jednak możliwości przyznawania szczególnego świadczenia rodzinom ofiar wydarzeń wolnościowych, które miały miejsce w latach 1956–1983, wyłącznie z tytułu śmierci ich bliskich poniesionej na skutek działań wojska, milicji i innych organów aparatu bezpieczeństwa.

Projekt ustawy zakłada zadośćuczynienie przez wypłatę świadczenia pieniężnego członkom rodzin ofiar następujących wydarzeń:

- czerwca 1956 r. w Poznaniu,
- października 1957 r. w Warszawie (demonstracje po zamknięciu tygodnika „Po prostu”),
- grudnia 1970 r. na Wybrzeżu (Elbląg, Gdańsk, Gdynia, Szczecin),
- czerwca 1976 r. w Radomiu,
- stanu wojennego trwającego od dnia 13 grudnia 1981 r. do dnia 22 lipca 1983 r., w tym w szczególności wydarzeń w kopalni „Wujek” w dniu 16 grudnia 1981 r.,

jako mających kluczowe znaczenie na drodze do odzyskania suwerennego i demokratycznego bytu przez Państwo Polskie. Projektowana regulacja ma umożliwić zadośćuczynienie za śmierć uczestników zbiorowych zrywów obywatelskich, którzy oddali życie w walce z panującym ustrojem komunistycznym. Projekt ustawy zakłada, że osobami uprawnionymi do uzyskania świadczenia pieniężnego byłiby małżonki, dzieci własne i przysposobione, rodzice (osoby przysposabiające) osób, które poniosły śmierć w wyniku ww. zdarzeń. Zgodnie z projektem prawo do świadczenia pieniężnego jest prawem ściśle związanym z osobą uprawnioną do jego otrzymania i niezbywalnym. Jeżeli jednak osoba uprawniona

umrze po złożeniu wniosku prawo do świadczenia pieniężnego będzie należeć do spadku po tej osobie.

Projekt ustawy przewiduje wypłatę jednakowej kwoty świadczenia pieniężnego na rzecz poszczególnych uprawnionych członków rodziny w wysokości 50 000 zł. Kwota ta odpowiada wysokości rent specjalnych przyznanych przez Prezesa Rady Ministrów w związku z uchwałą nr 32/2008 Rady Ministrów z dnia 12 lutego 2008 r., na mocy której Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych przekazano środki finansowe, z ogólnej rezerwy budżetowej, z przeznaczeniem ich na wypłatę rent specjalnych przyznanych rodzicom, małżonkom i dzieciom osób, które poniosły śmierć w grudniu 1970 r. w wyniku działań wojska i milicji w Gdańsku, Gdyni, Szczecinie i Elblągu.

Projekt wprowadza przy tym zasadę, że świadczenie pieniężne przyznawane jest na wniosek członka rodziny, złożony organowi właściwemu w sprawie przyznania świadczenia pieniężnego, w terminie zawitym 2 lat, liczonym od dnia wejścia w życie ustawy. W art. 4 ust. 3 wskazano jako dokumenty, które będą musiały być dołączone do wniosku o przyznanie świadczenia pieniężnego – skrócony odpis aktu zgonu osoby, która poniosła śmierć w trakcie wystąpień wolnościowych oraz skrócone odpisy aktów stanu cywilnego wskazujące na pokrewieństwo członków rodziny z ofiarą wydarzeń wolnościowych.

Kompetencje do orzekania w sprawach przyznania świadczenia pieniężnego, w drodze ostatecznej decyzji administracyjnej, projekt ustawy przypisuje Kierownikowi Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Można w tym miejscu wspomnieć, że przy Kierowniku działa – jako organ opiniodawczo-doradczy w sprawach objętych działaniem Urzędu – Rada do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Decyzję Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w sprawie przyznania bądź odmowy przyznania świadczenia pieniężnego, od której nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, zainteresowani członkowie rodzin ofiar wydarzeń wolnościowych mają prawo zaskarżyć do sądu administracyjnego na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.). Przy czym projekt zakłada, że sąd administracyjny rozpatrzy skargę w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania, co gwarantować ma uprawnionym szybkie zakończenie sądowo-administracyjnej procedury weryfikacji wydanej decyzji.

Projektowana ustawa przewiduje, że wypłacone kwoty świadczenia pieniężnego będą wolne od podatku dochodowego od osób fizycznych.

W projekcie ustawy przewiduje się także, że – co do zasady – świadczenie pieniężne nie przysługuje członkom rodzin, którym na mocy art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.), Prezes Rady Ministrów przyznał płatne jednorazowo renty specjalne. W istocie świadczenie pieniężne nie będzie przysługiwało członkom rodzin osób, które poniosły śmierć w grudniu 1970 r. w wyniku działań wojska i milicji w Gdańsku, Gdyni, Szczecinie i Elblągu, które otrzymały płatne jednorazowo renty specjalne w związku z uchwałą nr 32/2008 Rady Ministrów z dnia 12 lutego 2008 r. W przypadku gdy wysokość przyznanych rent specjalnych byłaby niższa od wysokości świadczenia pieniężnego przysługującego na mocy projektowanej ustawy, wówczas osobom tym przysługiwałoby świadczenie pieniężne w kwocie stanowiącej różnicę między wysokością świadczenia pieniężnego przysługującego na podstawie niniejszej ustawy a wysokością przyznanej jednorazowo płatnej renty specjalnej.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia.

Przedmiot projektowanej ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projekt będzie miał wpływ na członków rodzin osób, które poniosły śmierć w trakcie wystąpień wolnościowych na rzecz odzyskania przez Państwo Polskie suwerenności, niepodległości i respektowania praw człowieka w czerwcu 1956 r. w Poznaniu, w październiku 1957 r. w Warszawie, w grudniu 1970 r. na Wybrzeżu, w czerwcu 1976 r. w Radomiu oraz w stanie wojennym trwającym od dnia 13 grudnia 1981 r. do dnia 22 lipca 1983 r., jak również na podmioty właściwe w sprawie przyznania świadczenia pieniężnego, tj. Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz sąd administracyjny.

Przewidziany w projekcie termin na złożenie wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego (2 lata od dnia wejścia projektowanych przepisów w życie) wydaje się wystarczająco gwarantować dostępność tego świadczenia, biorąc pod uwagę powszechność dostępu do aktów prawnych. Ponadto należy zauważyć, że – przykładowo – termin na złożenie wniosku i przyznanie świadczenia przewidzianego w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, w związku ze szkodą i krzywdą wynikłymi z wykonania decyzji o internowaniu, był krótszy i wynosił 1 rok od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej ustawę z dnia 23 lutego 1991 r.

2. Konsultacje społeczne

Projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt wpłynie na zwiększenie wydatków budżetu państwa. Aktualnie trudno jest precyzyjnie wskazać wysokość tych wydatków, ze względu na nieznaną liczbę członków rodzin osób, wymienionych w art. 1 projektu ustawy, które będą ubiegały się o przyznanie świadczenia pieniężnego.

Jedynie w celu przybliżenia wartości tych wydatków przyjęto symulację, iż o przyznanie świadczenia pieniężnego będzie ubiegało się 4 członków rodzin ofiar wydarzeń wolnościowych. W danych przekazanych przez Instytut Pamięci Narodowej – Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych dotyczących liczby osób, które zginęły w wyniku działań wojska i milicji w latach 1956 – 1983 występują rozbieżności. Gdyby przyjmować, że o przyznanie świadczenia pieniężnego wystąpią członkowie rodzin 135 ofiar wystąpień wolnościowych (na taką liczbę ofiar wskazuje Instytut Pamięci Narodowej), to można by założyć, iż całkowite skutki finansowe projektowanej regulacji związane z wypłatą świadczenia pieniężnego wyniosą: $135 \times 4 \times 50\,000$ zł, co daje łącznie kwotę 27 000 000 zł. W przypadku zaś przyjęcia, że o przyznanie świadczenia pieniężnego wystąpią członkowie rodzin 136 ofiar wystąpień wolnościowych (na taką liczbę ofiar wskazuje Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych), to wówczas można by założyć, iż całkowite skutki finansowe projektowanej regulacji związane z wypłatą świadczenia pieniężnego wyniosą: $136 \times 4 \times 50\,000$ zł, co daje łącznie kwotę 27 200 000 zł.

Wydatki wynikające z projektowanej ustawy pokryte zostaną z budżetu państwa.

Projektowany akt nie będzie miał wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowana ustawa nie wyklucza możliwości dochodzenia przez członków rodzin ofiar wystąpień wolnościowych innych świadczeń, w szczególności dochodzonych na drodze cywilnoprawnej roszczeń o odszkodowanie i o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę. Oszacowanie rozmiarów następstw finansowych w tym zakresie nie jest jednak możliwe, przy czym ewentualne wypłaty takich świadczeń nie będą konsekwencją projektowanej regulacji.

4. Wpływ projektowanej regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu na ww. sektory.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/4095/08/DP/ma

Warszawa, dnia 9 grudnia 2008 r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar wystąpień wolnościowych w latach 1956-1983 sporządzona na podstawie art. 9 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z projektem *ustawy o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar wystąpień wolnościowych w latach 1956-1983* (pismo z dnia 8.12.2008, nr RM-10-232-08), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Piotr Stachańczyk
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

GABINET
KASZA RADY MINISTRÓW

Warszawa, dnia 10 grudnia 2008 r.